

عنوان مقاله:

انعطاف پذیری شناختی و کانون توجه در اختلالات شخصیت خودشیفته و سواسی-جبری

محل انتشار:

ماهنامه پیشرفت های نوین در علوم رفتاری، دوره 6، شماره 54 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

حامد جباری قاضی جهانی

علیرضا پیرخائفی

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر، بررسی مقایسه ای انعطاف پذیری شناختی و کانون توجه در بین دانشجویان مبتلا به اختلالات شخصیت خودشیفته و سواسی-جبری بود. به همین منظور ۴۰۰ نفر از دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران به روش تصادفی چندمرحله ای در پژوهش شرکت داده شده و به پرسشنامه شخصیتی میلون ۳ پاسخ دادند. در مرحله بعد، دانشجویانی که حداقل نمره ۸۴ را در هر یک از مقیاس های مربوطه در این پرسشنامه کسب کرده بودند در دو گروه ۵۰ نفری مبتلایان به اختلالات شخصیت خودشیفته و سواسی-جبری گنجانده شده و پرسشنامه های انعطاف پذیری شناختی دنیس و وندروال، و کانون توجه وودی، چامبلس و گلس بر روی آن ها اجرا گردید. داده های جمع آوری شده با استفاده از آزمون تحلیل واریانس چندمتغیره (مانوا) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. یافته ها بیانگر این بود که بین دو گروه دانشجویان مبتلا به اختلالات شخصیت خودشیفته و سواسی-جبری در متغیرهای انعطاف پذیری شناختی ($F=38.78, p<0.01$)، کانون توجه ($F=13.02, p<0.01$)، و مولفه های آن ها تفاوت معناداری وجود دارد. بدین صورت که دانشجویان مبتلا به اختلال شخصیت سواسی-جبری در متغیر کانون توجه، مولفه کانون توجه متمرکز بر دیگران، متغیر انعطاف پذیری شناختی و مولفه های آن نمره کمتر، و در مولفه کانون توجه متمرکز بر خود، نمره بیشتری از دانشجویان مبتلا به اختلال شخصیت خودشیفته کسب کردند. بر اساس نتایج این پژوهش، دانشجویان مبتلا به اختلال شخصیت خودشیفته به دلیل ویژگی برون گرایی و تلاش برای برقراری ارتباط با دیگران (حتی برای جلب توجه و تحسین دیگران)، انعطاف پذیری و سازگاری بیشتری نسبت به دانشجویان مبتلا به اختلال شخصیت سواسی-جبری از خود نشان می دهند که این ویژگی می تواند پیامدهای مثبتی برای آن ها در پی داشته باشد.

کلمات کلیدی:

انعطاف پذیری شناختی، کانون توجه، اختلال شخصیت، خودشیفته، سواسی-جبری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1419620>

